

Κατάβαση του Μόρνου ποταμού

22/04/2012

6 χρόνια μετά...

Επιμέλεια:
Γ. ΧΟΛΕΒΑΣ

Κείμενο: **ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ**, Φώτο: **ΣΙΜΟΣ ΚΟΤΣΙΝΗΣ**

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Φίλες και φίλοι καγιάκερς ΚΑΛΟ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ!!!

Ελπίζω να είχατε ένα πολύ καλό καλοκαίρι, με διακοπές καγιάκ ή διακοπές οικογενειακές, φιλικές, ερωτικές ή κάθε άλλο είδος διακοπών, αλλά ελπίζω ότι όλοι κάνατε διακοπές!!!

Γράφω το εισαγωγικό σημείωμα στο πλοίο από Αγκώνα για Πάτρα, επιστρέφοντας μετά από είκοσι ημέρες καγιάκ στη Γαλλία.

Σας αφήνω να διαβάσετε στις παρακάτω γραμμές το άρθρο του Γιώργου Μαργαρίτη, για την κατάβαση στον ποταμό Μόρνο.

Εύχομαι όταν διαβάσετε αυτές τις γραμμές, να έχουν πέσει οι πρώτες βροχές και να είμαστε έτοιμοι για τις πρώτες καταβάσεις της νέας σεζόν.

Καλές καταβάσεις λοιπόν!!!

Γιάννης Χολέβας

Εξι χρόνια μετά την τελευταία επίσκεψη της σχολής καγιάκ "Μετάβαση" στον ποταμό της ορεινής Φωκίδας Μόρνο, τον Απρίλιο που μας πέρασε, το ποτάμι υποδέχθηκε τη νέα γενιά μαθητών της σχολής.

Λένε ότι η καλή μέρα από το πρωί φαίνεται. Έτσι, από την είσοδο κι' όλος του ποταμού οι συνθήκες διαφαίνονταν ιδανικές. Η ηλιόλουστη ημέρα,

η καλοκαιρινή θερμοκρασία και η μέτρια στάθμη του νερού, όλα μαζί συνηγορούσαν για μια συναρπαστική κατάβαση με πληθώρα εμπειριών για τους συμμετέχοντες.

Για τα περισσότερα μέλη της ομάδας ο Μόρνος θα αποτελούσε μια πρωτόγνωρη εμπειρία, μιας και για πρώτη φορά θα βρισκόντουσαν σε πεδίο συνεχόμενης δυσκολίας.

Η σλαλομίστικη κίνηση ανάμεσα σε βραχώδη και η σχετικά μεγάλη κλίση του ποταμού με τις αλληλοχικές σκαλοπατιών απαιτούσαν απ' όλους συνεχή εγρήγορηση και καλά αντανακλαστικά. Μια πολύ καλή ευκαιρία δηλαδή για να μάθουν οι συμμετέχοντες να διαβάζουν το νερό, να επιλέγουν γρήγορα τις καταλληλότερες γραμμές του και να κατευθύνουν το σκάφος τους ανάλογα.

Επιπρόσθετα το ποτάμι προσφέρονταν για εξάσκηση στην:

- είσοδο και στην έξοδο από μικρά eddies, σημεία που το νερό κινείται αντίστροφα από την κυρίως ροή του ποταμού και που μπορεί η ομάδα να ανασυγκροτηθεί και να ξεκουραστεί,
- ασφάλεια και τη διάσωση,
- επιθετική στάση σώματος όπως συμβαίνει σε όλα τα σπορ βαρύτητας όπου το πεδίο έχει μεγάλη κλίση (σκι, downhill),
- τεχνική του boof, την απογείωση δηλαδή του σκάφους πάνω από βράχια καλυμμένα με νερό ή σε πτώσεις για την αποφυγή του στόπερ (της δίνης) που δημιουργείται στη ζώνη προσγείωσης.

Συμμετέχοντες στην κατάβαση ήταν οι μαθητές της σχολής: Αλέξανδρος Ασημακόπουλος, Βασίλης Σκιαδιώτης, Ζαχαρίας Δανηλάκης, Ίλλια Αντωνάκη, Μαρίνα Ανυφαντή, Μία Βιδάλη, Ρένια Τσιγαρίδα και ο Σπύρος Τρωιάννος. Οι συνοδοί της σχολής Σίμος Κοτσίνης και Χριστίνα Δημητριάδη και οι εκπαιδευτές Γιάννης Χολέβας, Γιώργος Μαργαρίτης και Σπύρος Παναγόπουλος.

Ο Μόρνος, ένα από τα ποτάμια της Ρούμελης, πηγάζει από τις νότιες πλαγιές της οροσειράς της Οίτης και εκβάλλει 70 χιλιόμετρα νοτιότερα στην ομώνυμη λίμνη που τροφοδοτεί την Αθήνα με πόσιμο νερό. Στο πέρασμά του πληθώρα ρεμάτων ενισχύουν τη ροή του με κυριότερο το Λαζόρεμα, στο ύψος του χωριού Συκιά Φωκίδας.

3

1. Ο Σπύρος Παναγόπουλος κατά την αναγνωριστική κατάβαση του Σαββάτου στο πέρασμα του κόκκινου βράχου.

2. Ο Βασίλης Σκιαδιώτης σε είσοδο περάσματος.

3. Η Μαρίνα Ανυφαντή σε μια από τις πολλές 'σκάλες' του 1ου χιλιομέτρου της διαδρομής

4. Η Ίλλια Αντωνάκη στο πρώτο μισό του περάσματος των κορμών.

Ο Ζαχαρίας Δανηλάκης σε εξάσκηση της τεχνικής boof.

4

Η υδάτινη διαδρομή που είχε επιλεγεί για την κατάβασή μας την Κυριακή 22/04 ήταν η κλασική, από τη γέφυρα της Μουσούνιτσας, μέχρι τη γέφυρα που ενώνει το χωριό Λευκαδίτη με το χωριό Κάλλιο, 1 χλμ. περίπου πριν την εκβολή του ποταμού στη λίμνη.

Το τμήμα αυτό 12 χιλιομέτρων συνολικά, αν και μέτριας, είναι σχεδόν συνεχόμενης δυσκολίας. Η γενική δυσκολία του ποταμού με μέτρια στάθμη νερού είναι II+ στην κλίμακα WW αλλά τέσσερα περάσματα ξεχωρίζουν φτάνοντας σε δυσκολία το III+ WW.

Στα πρώτα 1200 μέτρα της διαδρομής κυριαρχούν διαδοχικές σκάλες μήκους 50 έως 100 μέτρων η καθεμιά. Δυο από τις σκάλες αυτές έχουν μεγαλύτερη δυσκολία και έτσι συνθέτουν τα πρώτα περάσματα του ποταμού.

Δυόμισα χιλιόμετρα μετά την αρχή της διαδρομής μια απότομη δεξιά στροφή σηματοδοτεί το τρίτο πέραςμα γνωστό και ως «πέραςμα των κορμών». Η ομάδα συγκεντρώθηκε στην αριστερή όχθη όπου βγήκε από τα σκάφη για να επιθεωρήσει το πέραςμα και να δει τις γραμμές των εκπαιδευτών. Μια δυνατή σκάλα στην αρχή αποτελεί το πρώτο μισό του περάσματος που όλοι κωπηλάτησαν επιτυχώς. Στη συνέχεια ένα συνοθύλευμα βράχων, πεσμένων κορμών δέντρων και κλαδιών που προεξέχουν από παντού, εμποδίζουν την ασφαλή κίνηση. Ως εκ τούτου κρίθηκε σκόπιμο το σημείο αυτό να παρακαμφθεί, από όλα τα μέλη της ομάδας, από τη δεξιά όχθη.

Αμέσως μετά το «πέραςμα των Κορμών» το ενδιαφέρον μονοπωλούν οι χιονισμένες βουνοκορφές των Βαρδουσιών από τα δεξιά, με προεξέχουσα αυτή του

5. Η Μία Βιδάλη στο τέλος της 2ης σκάλας.

6. Η Ρένια Τσιγαρίδα σε πέραςμα.

7. Ο Αλέξανδρος Ασημακόπουλος στην είσοδο σκάλας.

8. Ο Ζαχαρίας Δανιηλάκης στο πέραςμα των κορμών.

9. Ο Γιάννης Χολέβας στην αναγνωριστική κατάβαση του Σαββάτου στο πέραςμα του Κόκκινου Βράχου.

Κόρακα και της Γκιώνας από τα αριστερά που μας συντρόφευσαν σχεδόν μέχρι το τέλος της διαδρομής. Ο Μόρνος σαν ένα φυσικό σύνορο κυλά ανάμεσά τους. Αξιοσημείωτη βέβαια ήταν και η θέα προς την Πλάκα της Συκιάς, τη μεγαλύτερη ορθοπλαγιά των Βαλκανίων. Η απόκρημνη αυτή ορθοπλαγιά ύψους 1200 μέτρων ακριβώς πάνω από το χωριό της Συκιάς προσελκύει το ενδιαφέρον των Ελλήνων και ξένων αναρριχητών.

Με το που περάσαμε και το ύψος της Πλάκας της Συκιάς εισήλθαμε στο δεύτερο φαράγγι του ποταμού. Το φαράγγι αυτό πέρα από τις σκάλες και τους βραχώδεις φιλοξενεί το πέρασμα του "Κόκκινου βράχου". Πρόκειται για μια σκάλα μήκους 70 περίπου μέτρων την οποία διαδέχεται μια απότομη, κλειστή στροφή τύπου "S" και η οποία δημιουργείται από το χαρακτηριστικό κόκκινο βράχο. Η δυσκολία του περάσματος έγκειται τόσο στην επιλογή της κατάλληλης γραμμής όσο και στη διατήρηση της πορείας πάνω σ' αυτήν. Ένα δέντρο στο τέλος του περάσματος που εξέχει από την αριστερή όχθη κάνει τα πράγματα ακόμη πιο απαιτητικά για όσους ξεφύγουν έστω και λίγο από την ενδεδειγμένη πορεία.

Οι δοκιμές των συνοδών και εκπαιδευτών κατά την κατάβασή τους την προηγούμενη ημέρα για τον έλεγχο της διαδρομής, την επιλογή των eddies και των σημείων όπου θα στήνονταν οι ασφάλειες επιβεβαίωσαν τη δυσκολία και την επικινδυνότητα του εν λόγω περάσματος και έτσι η ομάδα το παρέκαμψε από τη δεξιά όχθη. Το πέρασμα βέβαια στάθηκε για αρκετή ώρα αντικείμενο μελέτης σε ό,τι αφορά το διάβασμα του νερού και το στήσιμο ασφαλειών.

Χωρίς απρόοπτα αλλά γεμάτοι από νέες εικόνες και συγκινήσεις έξι ώρες μετά την είσοδό μας στο νερό όλα τα μέλη της ομάδας απολαμβάναμε το αίσθημα της ευφορίας και πληρότητας που κυριεύει τον καθένα μας μετά από μια νέα κατάβαση - κατάκτηση.

Από τη μαγευτική Βωβούσα Ιωαννίνων εύχομαι σε όλους καλές αποδράσεις και καλό υπόλοιπο καλοκαιριού.

**10. Ο Σπύρος Τρωιάννος
σε μια από τις αμέτρητες σκάλες
του ποταμού.**

**11. Ο Αλέξανδρος Ασημακόπουλος
σε κίνηση boof.**

**12. Η οροσειρά των Βαρδουσιών
όπως φαίνεται από το ποτάμι.**

